

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נבי' רבא אחר מטי' דהא לא קמיטין: (ג) שם מתי' לא מוידרקא ליה: (ד) שם משבת: (ה) דידע לאיסורא דשבת דידע לאיסורא מלאכות: (ו) חוב' דיה אלף ימי לכל מילין ומלאכה אחת והיא של קדשים: (ז) טעם דהא ומהל' מחזקי' אחר טעם: (ח) במא' כשאר מילין כגון הבא על: (ט) חוב' והביא עליו זכור וסבא על הכהנים: י"ב ע"י פיר' ד' מילין דידע:

מוסף רשמי

דידע לה לשבת במאי.
הלא כתיב שנה, כסדר שכל
ל"ט מלאכות מותרות, וכו'.
סמ"א, בתחומין, דלין
בהרנו: שם.

רבינו חננאל

והדורו לזכר מירד
אחד משום דקשיא לר' אבהו
מיתוקא סיפא דהא
מתניתין גז' אוקמי הכי
חזית' גז' דקמי' עמי
חזית' כהנא, א"ר
שום כ' משא"י גז' א"ר
אבהו דבמי וקמי ויסי'
כהנא א"ר חייא א"ר
אחא בר אמר. אבל סיפא
דקמי' כהנא מיתוקא
גז' אבהו מיתוקא
א"ר כהנא גז' אבהו
כהנא דמסי' כהנא
דלא עז' אהא. והכי מ"ר
גז' אבהו סבור שיהא
גז' אבהו וכללי תמצא
הכי גז' כהנא מיתוקא
גז' אבהו א"ר חייא
א"ר חזניא גז' אבהו
לחזק' גז' אבהו ויחמי'
ונמצא דהחבור לקריק'
פסד. והכי א"ר אבהו
א"ר חזניא גז' אבהו
א"ר חזניא גז' אבהו
גז' אבהו ונבשבת מיתוקא
גז' אבהו כהנא מיתוקא
גז' אבהו ונמצא הכי
גז' אבהו לאחזק' חזני'
כהנא מיתוקא ונבשבת
גז' אבהו דתנאן להנבי'
דבר הלש ויהיבנו חזני'
שחזנו כ' מחבור (שטור)
אבל א"ר מחבור להחזיק'
בשכלא מיתוקא (נכון) ויסי'
אבהו מיתוקא א"ר חזני'
לאחזק' כהנא
דלא תנאן אבהו מיתוקא
השכלא מיתוקא א"ר
חזניא גז' אבהו כהנא

כלל גדול פרק שביעי שבת

הגבור שומן הוא ולא נתכוין
הוא לרצא דהא לא מתכוין
תמות (פ"ד דף י"ט:) בחלבין
בת פטור דלא נהנה והיינו

אלא לאו רישא בעכו"ם וסיפא בשאר מצות ושגג בלא מתכוין בשאר מצות ה"ד דסבור דשומן הוא ואכלו משא"כ בשבת דפטור דנתכוון לחתוך את התלוש וחתך את המחובר פטור ואב"י שגג בלא מתכוין ה"ד דסבור רוק הוא ובלעו משא"כ בשבת דפטור דנתכוון להגביה את התלוש וחתך דלא המחובר פטור אבל נתכוון לחתוך את התלוש וחתך את המחובר חייב: איתמר ⁽⁵⁾ נתכוון לזרוק שטים וזרק ארבע ⁽⁶⁾ רבא אמר פטור אב"י אמר חייב רבא אמר פטור ⁽⁶⁾ דלא קמביין לזריקה דארבע אב"י אמר חייב דהא קמביין לזריקה בעלמא כסבור רשות היחיד ונמצאת רשות הרבים רבא אמר דפטור ואב"י אמר חייב רבא אמר פטור דהא לא מביין לזריקה דאיסורא ואב"י אמר חייב דהא לא מביין לזריקה בעלמא וצריכא דאי אשמעינן קמייתא בההוא קאמר רבא דהא לא קמביין לחתיכה דאיסורא אבל נתכוון לזרוק שטים וזרק ארבע דארבע בלא תרתי לא ⁽⁶⁾ מזורקא ליה אימא מודה ליה לאב"י ואי אשמעינן בהא ברהא קאמר רבא דהא לא קמביין לזריקה דארבע אבל כסבור רה"י

ומצאנוהו וזוהי זמנית לזיקה וארבע אמות
גומלין ליה לאב"י צריבא *תנן אבות מלאכות
ארבעים חסר אחת והוינן בה מינא למה
לי וא"ר יוחנן שאם עשאן כולם בהעלם אחד
י"ב על כל אחת ואחת בשלמא לאב"י
דאמר כי האי גוונא חייב משכחת לה דידע
דאסורא * שבת וידע לה איסור מלאכות וקא
מעה בשיעורין אלא לרבא דאמר פטור היכי
משכחת לה בודון שבת ושגגת מלאכות
הניחא אי סבר לה כר' יוחנן דאמר כיון
שישגג ברת אע"פ שהזיד בלאו משכחת
לה דידע לה לשבת בלאו אלא אי סבר
לה כרשב"ל דאמר עד שישגג בלאו וכתר
דידע לה לשבת במאי *דידע לה בתחומין
ואליבא דר"ע: **מתני'** *אבות *מלאכות
ארבעים חסר אחת הזורע והחורש והקוצר
והמעמר והדש והזורה הכורר המותן והמרקד
והולש והאופה הגוזז את העמר המלכנו
והמנפצו והצובעו והמטווה *והמיסך והעושה
שתי בתי גידין והאורג שני חוטין והפוצע
שני חוטין הקשר והמתיר *והתופר שתי
תפירות הקורע עד מנת לתפור *שתי תפירות
הצד צבי השוחטין והמפשיטין המולחין

והמעבד את עורו והממחקו והמחטכו הכי
מנע לכתוב שתי אותיות הבונה והסותר ה
¹⁷המוציא מרשות לרשות הרי אלו אבות

איש בשני חוטיו יומר מדיא ומתקן מהן ומקליס ללורן. ויהי יר אלה: וסופר וקורע. ביריעות הוא: על מנת לספור. פעמים וספור לא היו בשמסן: סד אס הכלי. וכל מלחמת עורו מיהבט ומחברו לרצועות וסנדלים: כובס ומוקס. לקמן (דף קג:) מפסוק אלה ואלה חזו ומוקס פעמים שבעה: מכבה ומכציהו מות בקורעו על הסדן להחליטו בגמר מלחמתו ומתחילתו

עג.

חלל אלו ירישא בע"ז וסיפא בשאר מצות. תימה לר"י דלוקמא כולה בשאר מצות ומאי מה שאין כן בשאר מצות כגון ששט וזורק בחוץ דלמי חייב חלל אחת כדאמר רבבי בפרק אחד דימי ממונות (פסאדרין לד:) שס תעשה עשאו הכתוב עשה אחת ור' אבהו

בשמיטה חריקה וּלְרִי עֲקִיבָה צִהֲלָהּ
חֲרִיקָה לְדַלּוּי חַיִּיב אֵלֶּה אֶחָד דִּמְחָד
קָרָא נֶפֶקִי וּשְׁגָג בָּלָא מִתְחִיבִין כִּיּוֹן
נִתְחַבְּרִין לְשִׁמּוֹט בְּהֵמָה בָּלָא וְיֵהוּ
צָרִיךְ לִשְׁל חוֹלִין וּנְמַלְאֵת (ו') שֶׁל קִדְשִׁים
דְּבוֹתָהּ בִּשְׁמַת נִתְחַבְּרִין לְחִתּוֹךְ תְּלוֹשׁ
וּנְמַלְא מְחֻבָּר וְלֹא הִיא צָרִיךְ אֵלֶּה
לְתֵלוֹשׁ דְּפִטּוֹר דִּמְחָלָתָם מִתְחַבְּרִין
בְּעִין ו' לֹא לֵדָא מִלִּין לְפִדְרֵיהּ הִי
דִּמְשַׁמַּע דְּפִטּוֹר בִּשְׁמַת לְפִי שְׁשָׁג בָּלָא
מִתְחִיבִין דְּכִרָג אִפְלִינִי נִתְחַבְּרִין לְמַחְבֵּר
זֶה וּנְמַלְא מְחֻבָּר אֶחָד פִּטּוֹר דָּלִין וְנִי
מִלְּחָתָם מִתְחַבְּרִין וְלִיכָא לְאֻמְרֵי נִי
דְּמִירִי כִּשְׁעֵשֶׁה מִתְחַבְּרִין כִּיּוֹן שִׁהִי
צָרִיךְ לְחִתּוֹךְ מַה שְׁחָק אֵלֶּה שִׁהִי
פִּטּוֹר שִׁחֻחַ מְלוֹט וּנְמַלְא שִׁחֻחַ מְחֻבָּר
אֵלֶּה לִיכָא לְמַלְמֵד דְּכִרָג אֶחָד פִּטּוֹר
לְעִין שְׁמַת מִלְּחָתָהּ הֵטֵב כִּי פִטּוֹר נִי
נִעְנִין חוֹךְ וּמִיּוֹה עוֹד קָשָׁה לְדוּקֻמָּא
כִּיּוֹן שְׂבָר מְלוֹט כִּיּוֹן (ו') נִרְצֵעַ לִיכָר
רַחֵם אֵת הַזֶּכֶר וְהַבֵּל עַד הַהִמָּה
וְיִרְבֵּה בְּהֵמָה עֲלֵי דִין לֹאֲבִי וְנִי
(לִרִי) אֲבִיבֵי לִרִי עֲקִיבָה לִיּוֹן חַיִּיב אֵלֶּה
אֶחָד וְהַשְׁמָחַ שְׁגָג בָּלָא מִתְחִיבִין
מִיּוֹתוּקָס שְׁפִיר נִעְמִיטוֹר בִּשְׁמַת מִלְּשָׁר
חֵטֵּא כִּי וּבְכֻנָּה נִעְמִיטִין מִתְחַבְּרִין וּבְנִי
עֲרוּרֵת לִי מִיּוֹפֵטֶר שְׁכֵן הַבֵּה:

העושה שני בתי נירין. לנרין
לפרט למה פירש כאן
ובאורג' ובפולע' ובחופר' ובכוסב'
שיעור טפי ממשאר:
הקושר והמחיר. ל"ע אי
מייחבד במחיר שלא
על מנת לקשור אי לא וממלא מני ליה
דמני מוחק ע"מ לכסוב אין לרקדק'
דכתיב נמי לא קמני ושלט לא לבנות
ובפ' כמה מלדיקין (ועל לא:) אמרין
כדיא דבעין קסוד ע"מ לבנות ולפי
מה שפירש רש"י בגמרא (דף ע"ד)
לא מתרמי ליה חרי קושרי כהד'
לדדי בשני חוטין אי אלל זו שרי חר'
ומניח דא משמע ומייחבד בלא על
מנת לקשור ולשון קטר לא משמע
כפירשו אבל ר"ח פירש וכן משמע
גירסאמי כשנפסק חוט בשני ומשקומ'
וקשר מחירין ב' הקשרים ומשקומ'
לחון האמנע' וחחרין וקושרין שני
הראשים זה בזה ואין זו אלל קשר א'
ולפי זה משמע דבעי מחיר ע"מ
לקשור וכל דלא מני ליה במחיר ובכוסב'
פירשמי בפרק ב' (דף לא:) ד"ה וסודר:
מכדי

ב שתי אותיות והמוחק על
נבבה והמבעיר המכה בפטיש
לאכות ארבעים חסר אחת:

להו ממסך ואילך עד קושר ומחיר שייכ
התקב עגול ואינו יכול לחסדו יפה אלא
סיום למשכן בערוותיה: **המולח**. לעור:
למאי מבער למשכן שכן רושמן על
באש שחת הדוד של סממין: **מכס**
לא מייב ליה אלא בגמר מלאכה:

עין משפט
נר מצוה

בז א מ"י פ"ב מהלכות
שגגות הלכה א:
בז ב מ"י פ"א מהלכות
שבת הלכה ח:
בז ג מ"י פ"ו מהלכות
נדרים הלכה א חזק ללאו מה:

לִטְוֵי דַעַשׁ"י

קרפידר, להתיר (סיב או אריג לחוטיו).
אורדייר, להשתוח (לערוך את חוטי השתי לקראת האריגה).
לאצישש, גזים (גז במין עין במתקן-אריגה, שבו השתי עובר).

וְהַחֲנֻכָּה

נהנה, והתחנך בשבת
 ספור מלאכת חמשת
 קטור חתור, ירי ויגון
 הים ספר ארבע שיחות
 כהן, דחה ואמר ליה פוק
 גיבתי, דכל מלכא
 דלא מקרובא ירש וספא
 דלא טעמא דלא מנתחין
 ברחמא, ירי ויגון
 לטעמא דאמר סתף פוק
 הספקא לאו דתרגמי ליה
 חבית אבא דרבי חנא
 סובילא מאריה דרבי
 סמסא, מאריה דרבי
 ורקי דאמור, (ראב)
 (אמר) אמר (פשוט) (פשוט)
 פשוט, חיא, ומקשינן
 לרבא אריבין חסר אחא, רמי
 כולם בלעל אחא חייב
 כל כל אחא, חיא

[illegible]

חשב את אחת.